

COMMENTAAR

Clubs woekerpolis moeten aan de slag

De beleggingsverzekeringen oftewel woekerpolissen vormen een geschil dat zich moeilijk laat beoordelen. Klaagt de klant terecht over hoge, verborgen kosten, of is hij teleurgesteld over achterblijvende beurskoersen? Is hij destijds slecht geadviseerd, of had hij dollartekens in de ogen?

De Commissie Verzekeraars publiceerde vorige week een rapport dat vooral over de toekomst van de sector als geheel gaat, maar waarin toch veel aandacht is voor de woekerpolis. Terecht, want de miljardenclaims verlammen de sector.

Het idee van de commissie om het claimrisico te herverzekeren, waardoor de assuradeurs van een onzeker maar in potentie groot probleem zijn verlost, is zeker origineel. Het zou voor sommige verzekeraars een oplossing kunnen zijn.

Maar klanten die aanhikken tegen een gat in hun pensioen of in hun hypotheekaflossing omdat de woekerpolis tegenviel, schieten er niets mee op. Hooguit de geruststellende wetenschap dat als ooit een gigantische claim wordt gehonoreerd door de rechtbank, de verzekeraars in staat zijn om die te betalen. Dat is echter nog ver weg.

Politiek moet pas regierol spelen als rechtbanken veel vorderingen van woekerklanten toewijzen

Het belangrijkste wat de commissie zegt over de woekerpolis is de opmerking dat een nationaal akkoord onmogelijk is. In Nederland kan zo'n akkoord immers niet worden afgedwongen.

Dat zal de opdrachtgever van de commissie, minister Jeroen Dijsselbloem van Financiën, fijn vinden. Anders had hij een regierol moeten nemen in een dossier met een hoog afbreukrisico.

Daar is het ook te vroeg voor. De politiek moet pas een rol spelen — voor zover mogelijk in de huidige wetgeving — als blijkt dat de ene na de andere rechtbank de klanten een enorme vordering toewijst.

Tot nu toe zijn er echter weinig zaken. Het is te begrijpen dat claimclubs hebben gewacht op een centraal akkoord, dat voor hun leden en voor henzelf voordelig zou zijn. Nu dat er niet komt, is er werk aan de winkel. Claimclubs moeten zo snel mogelijk een grote stapel dagvaardingen uitbrengen. Niet communiceren maar procederen. Pas in de rechtbank blijkt of de claims terecht zijn.

Ondertussen moet de minister werken aan een betere regeling om massaclaims af te wikkelen. Het individueel afhandelen van een casus met zeven miljoen polissen is voor niemand een ideale uitkomst.

